

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

derlig yngling af 10 år tänker accompagnera Herr Dijkman; samt en Trio för Flöjter, två versier, samt två ärover af et Fruentimmer, som komma at sluta högtideligheten.

Mina tidningar lida nu til slut: imedertid får jag fågna det almänna med den underrättelsen, at Rector Schola Cathedralis här i staden, Herr Magister Joh. Gothenius, tänker under samma namn, och i samme plan, fortsätta, twiswelsutan förbättra, Götheborgska Wecko-bladet. Pränumeration blifwer ena handa framdeles, som i år, näml. 4 Daler Smt. Och kommer nämnde Weckoblad hädanefter på Langiska Boktryckeriet, til följe af den Högåde Magistratens utslag, at utgifwas. Mera framdeles.

Efterlyses en messings-lampa, med slipad reflexions-plåt, som blifwet om huse dagen behändigt ur wäggen tagen, och från en hederlig man bortstulen. På händelse, at lampan åter skälles, lofwäs 6 Dal. Smt i wedergålling; utan twiswel lærer hon redan wara til salu någonstades utbuden.

En Amma, som är ledig, kan anmäla sig hos Copvaerdie-Capitainen Paulin på Eke-lunds-gatan.

Et par tjelkar åstundas, hwarom mera mundteligen.

En taske-bok, med åtskilliga reverser, är för-lorad, och åstemnas hos Utegifwaren af dessa tidningar.

**

Götheborgska Wecko-bladet.

Lördagen, den 22 December, 1764.

Slutet af Amnelse-Talen.

Jag kommer nu til Hans Excellences, Gref Bielkes, wördade minne. Författaren säger:

Jag ser en långsträkt rymd af suttinio år,
Som lik den högste skog med storverks ämnen står.

Här tyckes han wäl, i så allvarsamt ämne, leka med ord, och symerligen med Swenska Bjelke-namnet. Kanske Bjelkiska walspråket lyftar på det samma: Probantur tempestate fortis. Men smaken är wisseligen annan nu för tiden, ehuru det som påhystas, wid detta tillfälle faller otwunget. Hwad jag finner waktast i denna Bjelkead, wil jag strax inrycka. Poeten säger, s. 32:

Jag borde, som sig bör, det är ej blott berättat,
Hur, Hran i begrep at sina ögon mätta,
Eee Hon

Hon alt hwad tåkt, hwad stort, hwad ädelt
sammantog;
Det blef wår Grefwe sjelf: hon såg sit
werk, och log.
Man borde Honom se kring om Europa wandra,
Alt sjelf som monster ses, fastmer än se på andra:
Dår Holland Honom pik, och Preusen stjer-
na gaf;
Ej mindre Fransman böd; det slog Han höfs-
ligt af.
Man borde Honom sen til Swenska lågret följa:
Dår Grefwen måste sig i Ryttar-köller dölja:
Dår ringhet altför gles och misgunst klaste
lös war,
Alt skymma för en dygd, som sten des mera
klar.
Nu sägs Han nästan samt wid Carl den Stor-
res sida,
Snart dryga fjorton år i alla faror strida:
Pultawas nederlag och Benders öfwerfall
Han hämnat med sit blod; men gret wid
Fredricshall.
Alt histils endast wan med swärdet klyfwa twis-
ter,
Han sändes doch til Wien, som fredlig Stats-
Minister:
Wår Hjelte lika högt sin Stats-konst nu för-
stod,
Som Han tillförne lärt at sköta kruit och lod:
Sen Konung Carls förlust ren nio år förstutet,
På dem Hans trogna tjenst doch trög befördran
njutet;

Förut

Förut med fredlig Ek och segrens Lagrar frönt,
Blef nu Hans Hjelte dygd med Purpurn
rätt belönt.
Han denna lanta glans i elsiwa år fått båra,
Når lyckan tog sit lån, och Han behölt sin åra:
Långt bort från werldens storm, Han ingick
i et lugn,
Som waret nog til blåst på andras profwo-
ugn.
Tre gånger otta är of många öden skakat,
Då Han i detta lugn en ädel hwila smakat;
En gång Han doch besök af stora Werlden
fick,
Hon gaf et Ridder-band, besåg Hans ro,
och gick.
Dårom at Hans förtjenst wår werld så länge
glömde,
Helt annat Hjelstens själ, helt annat hopen dömdes.
Låt stjerner synas små, men månen klar och
stor;
Den wisas öga wet, men hopens öga tror.
Doch werlden än en gång sig hel til Honom
wänder:
Et folk, som uplyst ser med rätt uplyste Ständer,
Det måste ju en dygd, som Hjelles, warse bli;
Nu syntes Solens sten, sen molnet gådt förbi.
Sit purpur och sin stol Han wärdigt återtager:
Men lifwet skred til qwåls, når lyckan skred til
dager;
Han lefwat of för kort, men för sin åra nog,
Når han den elfte Maji sidstledne året dog.
E e e 2 Han

Han dog, om det är dö, til Hjeltars boning draga,
 Alt sina dygders lön och jordens wördnad taga;
 Han lefwer i en stam, som släktas på sit frö:
 Han lefwer i sit gagn: Hans åra kan ej dö.

Kunnet tål ej, at uptaga flera ställen ur detta wakra poeme: jag skyndar nu til en Dalins äminnelse. Detta Tal är obundet, men icke des mindre sinnligt; och jag behöfwer här ej gå in i särskildta lefnads-omständigheter, nögd at göra följande tankar utmärktare.

„Det synes, säger Författaren, som den
 „store Byggmästaren welat wisa sig föruns-
 „derlig i stora snillen, lika som hans godhet
 „igenkännes i et godt hjerta. Man ser i dem
 „et ljus, en högd, en widd, som uppfyller of-
 „med förundran och en genomträngande wäl-
 „lust. Och ehuru denna högd är ändelig, ja
 „synes kunna liksom astagas med ögonmät-
 „tet; så blifwer den doch alltid otillgängelig
 „för dem, som naturen satt nedanföre. Den
 „sparsamhet, hwarmed den högsta Wisheten
 „utdelar dessa sina små afbilder, dessa tin-
 „drande gnistor, som doch för of synas så
 „stora, öfwerlyggar of om, huru wördsamt
 „de böra anses, huru heligt de böra wärdas.
 „Det händer, at flera århundrade år rad icke
 „så se de af första storleken. De upstå-
 „das, när hon wil wäcka et folk ur natt och
 „dwala. De sticka strax i ögonen, alt sättas
 „i rörelse, alt eldfångt i själar tändes däraf,
 „och

„och innan kort ser man ljus öfwer alt; lika-
 „som då en rodna upstiger och widgar sig, til
 „des man i det samma märker kring hela himla-
 „runden et flåktande norrskén.

„Utän at förringa de goda ämnen, som til
 „wår Dalins tid hedrat wårt land, lärer hwar
 „kännare widgå, at den Swenska Witterhe-
 „ten war altför långt ifrån sin rätta klarhet.
 „Jag säger icke, at wi ginge i tjocka mörkret.
 „Men antingen man wil kalla det en dimbig
 „morgon eller mulen dag, så är doch det wist,
 „at den ägde et slags råhet och dunkelhet, som
 „war så skiljagtig ifrån det, den borde wara,
 „som et mer eller mindre groft glas från en
 „agta kristall. Underligt, at andra delar af
 „Europa ägde på samma tid sine egne solar,
 „och sin klaraste middag. Underligast, at wi
 „då redan i Gräkiska och Romerska idrotter
 „hunnit til den spets, hwarifrån wi nu så oför-
 „märkt nedstige. Alt detta torde förtjena sin
 „särskildta upmärksamhet, men går nu för wi-
 „da från mit ämne.”

Jag lägger wäl til et stycke ur s. 48.

„Stora snillen, säges här, äro gemenligen
 „sine egne lärarmästare, och sina egna mönster.
 „De nytja helre sit klarlynta förnuft, at self-
 „we beskåda den öyna naturen, och den obölg-
 „da sanningen, än at i andras afmålningar
 „spilla tiden med at urskilja likt och olikt. De
 „was sunda omdöme finner i sakernas natur en
 „långt säkrare handledning, än alla de hjelp-
 „redor,

„redor, hvarmed et konstlande godtycke snar
 „rare fiätrat, än regelbundet det mänskliga för-
 „ståndet. De föragra icke andras upptäcker,
 „men fränskilja dock alt det mörka, öfverfina
 „och gifningsfulla, som intet gagnar. De
 „weta, huru långt wår syn sträcker sig, och bju-
 „da icke til, at nå ändan af en horisont, som
 „ständigt flyr undan i lika afstånd. Uppwårne
 „långt öfver den almänne hopen i skarpsin-
 „nighet och nyttiga kundskaper, Elifroa de hwar-
 „ken på grillesångares stenwäsen, eller det lärda
 „skrytets styktor, til at synas större än de äro.
 „Dwärtom, de betrakta som mest, huru långt
 „det är ifrån dem up til himmelen, under det
 „at ryktet gör underwerk af deras storlek.“

Med sådane tankar prunkar detta Dal; och
 ho raknar icke för et nöge, at, under sorgelig
 saknad, se dygden hedras, och witterhet gå i
 bredd, hos tänkande medborgare, med så gam-
 la, som lysande, anor?

Swad nytt i Staden?

Korta Stadsnyheter.

Götheborgska Wexelpriset.

Onsdagen, den 19. December,

London	-	95	-	-	Dal. Rmt.
Amsterdam	-	82½	à	83	- Mt. Rmt.
Hamburg	-	88	à	87½	- Mt. Rmt.
					Den

Den 18 dennes blef Markegången för Gö-
 theborgs- och Bohus-Län stadfäst, och följer
 härjämte Taxan:

Silfvermynt Dal. Öre

En tunna råg	21	25
En tunna fridt korn	19	12
En tunna blandkorn	16	12
En tunna malt	20	6
En tunna hafre	11	25
En tunna rågmjöl	21	19
En tunna kornmjöl	19	9
Et lispund smör	13	16
Et lispund släff	7	3
Et lispund tals	12	6
En famn wed	14	1
Et lispund hö		12
Et lispund långhalm		6
En timmerstäck.	1	9
Et dränge-dagswerke	1	
Et öke-dagswerke.	2	

Inkomne äro Skepparne, Alexander Chie-
 ne ifrån Crail med potatöes, och Thomas Hogg
 ifrån Orknays med barlast.

Utgångne äro Skepparne, Johan Ros til
 Bordeaux med barlast, Alexander Chiene til
 Lissabon med Ostindiska waror, Martin Ul-
 strom til Island med sill.

Små Kyrko-ridingar.

I Kronhus-Församlingen födde 5 barn:
 Död Fältwäblen, N. Den, 65 år gammal,
 af långsam tärande sjukdom.

Runda

Kundgörelser.

Den 31 dennes sammantråda Ledamöterna wid Sjul- och Begravnings-Cassan härstädes, kläckan half 2 efter middagen: hwarföre påminnes om afgiften för trenne begravingar; och som några öfverläggningar komma at företagas, anmodas samtelige Ledamöterna, at sig til förenämde tid insinna: tillika kunna ock de, som wilja deltaga uti denna Cassas förmaner, på förenämde dag insinna sig, och sina namn antekna.

Om någon har en brukad brännvins-panna af 40 til 50 kannors rymd, at försälja, anmodas den at upgifwa priset, där dessa wecko-blader tryckas.

Hos Gördelmakaren Fleischer, på Kongsgatan, finnes alrabästa slag af stålqvarns hvestenjöt för billigaste pris.

En wäl målåd och wäl conditionerad wagg, som går på arlar, är til salu: priset nämnes af Tunnebindaren Dragon på Walgatan.

Hos Herr Magnus Liedsten finnas goda insyltade ogurker uti ottingar til köps.

Pränumeration på Götteborgska wecko-bladet för år 1765, näml. 4 Dal. S:mt, aslemnas hos Utgifwaren, Herr Magister och Rector Gothenius, boende på Ekelundsgatan, mellan Wallen och Walgatan. Det är icke fördom, utan öfvertygelse, som förantlåter mig, at hederligen kundgöra et arbete, hwilket låter inom några weckor tala för sig sjelft.

**

Götteborgska
Wecko-bladet.

Öröagen, den 29 December, 1764.

Valet.

Det är redan halftannat är förledet, sedan jag talade med skämt om affsed. Twiflar någon, at jag nu brukar alfwar; så läret nit torrare skriftsätt (en sak, som jag sjelf inser) öfvertygga Läsaren mer, än alla försäkningar, hwilka gemenligen ej hållas, så wida en Författare tror sig äga någon rättighet at behaga. Swad mig angår, så märkes allför wäl, at jag är af arbete lifasom upgifwen, och sjunget nu på sifte versen:

Magre Weckoblader,
Tager dessa rader
Til et slut ifrån min hand:
Bläck har jag utgjutet,
Pennan sönderbrutet,
Sent omsider ströw jag sand.
Länge nog jag skrifwet,
Här och naglar rifs wet:
Papper höljier bord och goss
Sff